

Posudek oponenta bakalářské práce

Centurio z Tragicomedia de Calisto y Melibea a Trasono z I Due felici rivali: srovnání charakteristik postav

Sara Venturini

Cílem bakalářské práce Sary Venturini bylo analyzovat postavu Centuria ze španělské divadelní hry *Tragicomedia de Calisto y Melibea* Fernanda de Rojas a postavu Trasona z italské hry *I Due felici rivali* od Jacopa Nardiho. V obou zmíněných textech pocházejících z počátku 16. století šlo o protagonisty odpovídající prototypu divadelní postavy fanfaróna neboli chvástavého či chlubitivého vojáka – a tak se přirozeným a žádoucím vyústěním autorčina bádání stala i potřeba jejich komparace. Hned v úvodu mého posudku bych rád zdůraznil, že na předložené bakalářské práci vysoce oceňuji právě její komparatistický rozměr, především pak schopnost Sary Venturini pohybovat se s lehkostí a nadhledem ve dvou odlišných kulturách románského světa, – a nemám zde zdaleka na mysli pouze autorčiny jazykové kompetence, jež tento výzkum fakticky umožnily, nýbrž i celkový vhled do kulturně historických a literárních souvislostí Itálie a Španělska renesanční epochy. Sara Venturini se dokázala s přehledem a citem vyrovnat se dvěma vzájemně blízkými, a přeci tak vzdálenými světy dvou různých mentalit.

Zcela zásadní je rovněž skutečnost, že diplomantka dala svému pojednání velmi jasnou a smysluplnou strukturu, což se netýká pouze formálního členění textu, nýbrž především samotného obsahu sdělení. Před vlastní tematické jádro bakalářské práce – tedy kritickou analýzu postavy fanfaróna a jeho ztvárnění v obou traktovaných hrách, Venturini umístila kapitoly zachycující kulturněhistoricky pojatý dobový kontext, v němž se věnovala podobě evropského divadla mezi 15. a 16. stoletím – s důrazem na dramatickou scénu italskou a španělskou. Právě v těchto úvodních kapitolách, jejichž součástí je i poučené srovnání podob italské a španělské komedie 16. století, prokázala diplomantka vynikající orientaci v sekundární italské a španělské literatuře vztahující se k renesančnímu divadlu, z níž se jí podařilo získat adekvátní informace a konfrontovat je se svými vlastními badatelskými poznatky.

Vrcholem bakalářské práce Sary Venturini je bezesporu samotná analýza vybraných postav fanfarónů ve studovaných divadelních hrách. I zde autorka prokázala výborné badatelské kompetence a provedla velmi kvalitní literárněvědný rozbor obou děl. Zvláště si cením skutečnosti, že se nebála kriticky reagovat na názory předních tvůrců paradigmat o postavě chlubitivého vojáka a přinesla četné osobité interpretace, ukotvené v přesvědčivé argumentaci.

Závěrem lze konstatovat, že Sara Venturini předložila velmi kvalitní kvalifikační spis, který je postaven na silné heuristice, kritice i interpretaci primárních i sekundárních pramenů, jejichž množství lze považovat u bakalářské práce za nadstandardní. Po obsahové a metodologické stránce nelze předloženému textu nic zásadního vytknout. Drobné nedostatky vykazuje formální podoba textu – zde mám na mysli dosud ne zcela osvojenou práci s poznámkovým aparátem, konkrétně pak neznalost krácených citací. Rovněž se domnívám, že poslední kapitola rozpravy věnovaná samotnému srovnání obou fanfarónů mohla být obsáhlejší. Tyto výhrady však považuji v kontextu již řečeného spíše za drobnosti. Celkově velmi kladný dojem z předložené práce umocňuje v neposlední řadě fakt, že je psána nesmírně čtivým a kultivovaným jazykem. Domnívám se, že i z tohoto důvodu by (po nutných úpravách a krácení textu) obstála jako původní vědecká studie.

Vzhledem k výše zmíněnému doporučuji bakalářskou práci Sary Venturini k obhajobě a hodnotím ji známkou **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích dne 14. 1. 2021

Mgr. et Mgr. Václav Grubhoffer, Ph.D.
oponent